

FOAIE PAROHIALĂ

9 - 15 octombrie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgeorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Rugăciunea Rozariului

Rugăciunea Rozariului este izvorâtă din dragostea creștinilor față de Maica Domnului. Ea constă în împletirea unei coroane de roze spirituale, prin recitarea a 15 decade formate din câte un „Tatăl Nostru”, zece „Bucură-te, Marie” și, în încheiere, „Slavă Tatălui”. Aceste 15 decade sunt împărțite în trei grupe de câte cinci, fiecare grupă fiind dedicată comemorării anumitor fapte și mistere din viața Domnului nostru Isus Cristos și a Preacuratei Fecioare Maria: cinci mistere de bucurie, cinci de durere, cinci de slavă. În mod obișnuit, se recită zilnic numai câte o serie de mistere și în decurs de trei zile se realizează un Rozariu complet, minunată împletire de rugăciune vocală și contemplare interioară, participare vie la bucuriile, durerile și slava Mântuitorului Isus, a Maicii sale Sfinte și a Bisericii sale.

Obiectul care este folosit pentru numărarea rugăciunilor rostite, șiragul de mătănii, este de origine foarte veche. Pustnicii din părțile Răsăritului foloseau pietricele pentru a ține seamă de numărul rugăciunilor vocale pe care își propuneau să le rostească. În mănăstirile medievale, frații laici, scutiți de recitarea oficiului divin al preoților, deoarece nu cunoșteau limba latină, își împlineau datoritiile de pietate repetând de un anumit număr de ori rugăciunea Pater Noster; în acest scop, urmând sfatul Sfântului Beda Venerabilul, au folosit coliere formate din boabe înșirate pe o sfoară. O tradiție venerabilă afirmă că însăși Maica Domnului s-a arătat Sfântului Dominic și i-a propus să adauge la rugăciunea „Tatăl nostru” și „Salutarea Îngerească”, formând Rozariul de astăzi. Ea a promis că recitarea cu pietate a Sfântului Rozariu va fi o armă puternică pentru îndepărtarea ereziei albigenze, care cuprinsese o mare parte din Italia și Franța.

Călugării dominicani au devenit susținători înflăcărați ai acestei rugăciuni și au întemeiat confraternitățile Rozariului, ai căror membri se obligau să recite zilnic, în întregime sau în parte, Sfântul Rozariu. Papa Pius al V-lea, fost membru al Ordinului Sfântului Dominic, a încurajat și a recomandat oficial recitarea lui. În curând, Rozariul a devenit o rugăciune universală a creștinătății catolice, un fel de „breviar al credincioșilor”, considerat la fel de valoros ca și breviarul pe care preoții îl recită zilnic. Sfântul Rozariu a devenit un izvor de înălțare și de orientare spirituală, atât în viața individuală, cât și în viața de familie.

O cură pentru viața veșnică

De-a lungul vieții sale cu noi, Isus face multe minuni. Atunci când învinge boli incurabile, ca și lepra, sau când dăruiește lumina unor ochi ce n-au văzut niciodată soarele, lumea este în extaz fiindcă înțelege că Dumnezeu, așa cum spune Evanghelia de astăzi, vizitează pe poporul Său. Cu atât mai mult atunci când este vorba nu de o vindecare, ci de o înviere din morți. Oricât am fi de mișcați de vindecări sau de semne ce ies din cadrul nostru natural, în momentul în care în discuție nu mai este o neputință oarecare ci însăși moartea, este atins punctul culminant al problemelor și al întrebărilor noastre existențiale.

Isus manifestă și în evanghelia de astăzi puterea Sa asupra morții. Însă oricât de mare ar fi semnul învierii fiului văduvei din Nain, sau a lui Lazăr, sau a fiicei lui Iair, suntem doar la primul nivel de revelație. Toți aceștia, și alții împreună cu ei s-au sculat din morți însă și Lazăr și tânărul de astăzi și fiica lui Iair se vor întoarce la un moment dat în sicriele și mormintele din care au fost luați. Adevărata revoluție a timpului și a existenței umane va fi nu întârzierea morții, ci biruința totală asupra ei, momentul în care Fiul lui Dumnezeu va intra în mormânt și va învinge moartea la ea acasă.

Toată lumea se zbate astăzi să trăiască cât mai mult timp cu puțință și toți sunt dispuși la sacrificii extraordinare. Dispuși să meargă până la capătul pământului pentru un ingredient sau o rețetă extravagantă. Dispuși să se supună la operații și la eforturi extreme. Dispuși să plătească sume exorbitante pentru ca 10 ani ascunși în umbra unui rid să dispară în acul unei siringi.

În mod paradoxal, dacă propui acelorași oameni o rețetă simplă și un regim ușor, care să-i ajute nu să trăiască mai mult, ci să trăiască veșnic, reacția este una de Homo stultus. Și îți vine aproape să dai credit teoriei că omul se trage din maimuță ... Aude de un regim nu de fiecare zi, ci măcar de vinerea și asta pare ceva de neacceptat! I se cere să fie mai bun, mai Om și ... libertatea pare să-i fie grav încălcată! I se oferă o Pâine și o Băutură dătătoare de viață veșnică și lui îi vin în minte cepele Egiptului.

Să citim de aceea cu mare atenție semnele mari și minunate pe care Isus le face în Evanghelie. Să ne aducem aminte însă că ele ne trimit înspre infinitele semne aparent banale din viața noastră ce ne vorbesc despre iubirea și despre chemarea cu care ne învrednicește Dumnezeu. Născuți din nimic și chemați să împărășim pe vecie împreună cu Cristos!

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla